

telegrammen en heilwensen uit het Czarenrijk. Het R. K. van Rusland, Finland, Siberië en de Krim riepen hem vrede en voorspoed toe. De keizerlijke gezondheidsgenootschappen van Jalta, Odessa, Briansk, Tiflis en Jekaterinenburg verzochten hem om strijd eerlid te worden.

Eindelijk, den 4^{den} Februari j.l. ontving Dunant, de volgende hoogst gewichtige dépêche, die ik hier in den oorspronkelijken tekst weergeef:

„Vu vos grands services rendus à l'oeuvre humanitaire de la Croix Rouge, Sa Majesté l'Impératrice Marie Féodorowna, l'Auguste Protectrice de la Société russe de la Croix Rouge, a daigné affirmer l'arrêté (décret) du Comité Central de vous accorder (fixer) une pension annuelle de quatre mille francs et de vous envoyer de suite par l'entremise (l'intermédiaire) de la Légation russe à Berne une somme de quatre mille francs.

„La comité central russe exprime en outre combien il est heureux de faire connaître cette décision généreuse de Sa Majesté Impériale.”

Aldus heeft de edelaardige weduwe van zwaar Alexander III Dunant's zaak onder hare hooge bescherming genomen. De kluizenaar van Heiden is uit kommer en nood gered.

Hem is gerechtigheid geschied.

De Dunantbeweging zet zich nog voortdurend voort. Zij moet geheel Europa omvatten, want elk land, elk volk heeft een te lang ingehouden schuld van dankbaarheid jegens Dunant te voldoen. Ook Nederland.

. . . . .
Mijne taak is geëindigd. Op de eerste bladzijde van deze schets gaf ik haar doel aan. Moge ik het niet geheel gemist hebben.

In ieder geval moge ik opgewekt hebben belangstelling in het strijden, meegevoel met het lijden, sympathie voor de gestalte van een der nobelste kinderen onzer eeuw, van Jean Henry Dunant, den stichter van het Roode Kruis.